

Во вѣторникъ вѣй

Ка да мѣдръ бѣдѣши въ послѣднѣмъ твоѣмъ. Многи мысли въ
къ сердцы мѣжа: совѣтъ же гдѣ въ вѣкѣ пребываетъ. Плодъ
мѣжеви, милостыня: лѣтше же ницѣ праведный, нежели
къ богатымъ лживъ. Страхъ гдѣ въ животѣ мѣжеви: а без-
страшный водворится на мѣстѣхъ, и дѣже не наблюдаетъ
къ раздѣлу. Скрываѣи въ нѣдрѣхъ рѣцѣ свои неправедны, ниже
къ ко оустѣмъ своимъ принесетъ а: Губителю раны прѣмлющъ,
бездѣльный коварнѣе бѣдетъ: аще же ѡбличаѣши мѣжа
раздѣла, оураздѣетъ чѣство.

На стѣхобнѣ самоглашенъ днѣ двѣжды, гласъ д:

Дѣшеврѣднѣмъ лихонствѣ свободѣ спсе, и изъ лазаремъ
оубогимъ въ нѣдрѣхъ авраамовыхъ причтѣи насъ: ты бо въ
милостехъ богаты сынъ, волю насъ ради ѡбнищавъ еси,
и ѡ тѣмъ на неплѣнѣ превелъ еси, гакъ милостивъ бѣи и
человѣколюбецъ.

Мѣчениченъ:

Стѣхъ мѣченикъ прѣмный терпѣнѣ, и ѡ насъ прѣмнѣ пѣнѣ
человѣколюбче, даруй намъ тѣхъ мѣтвами велию милость.

Слава, и нынѣ, вѣгородиченъ:

Избави насъ ѡ нѣждахъ нашихъ, мѣти хрѣта бѣга, рождша
всѣхъ творца, да вси зовемъ ти: радуйся едино пред-
стательство дѣшъ нашихъ.

Во вѣторникъ вѣй, на оутрени трѣнны гласъ. По д мѣ
стѣхословѣи сѣдальны оумилнѣтельны ѡ самоглашенника двѣ, изъ
вѣгородичнымъ: по б мѣ же стѣхословѣи сѣдаленъ гдѣнна ѡ ѡсифѣ.

Гласъ з. Подобенъ: Англьскѣа:

Грѣховнымъ недѣгомъ неглавѣемъ, на одрѣ ѡчлѣнѣа низ-
лежѣ: тѣмъ же ма врачѣ болащихъ поспѣти твоимъ чело-
вѣколюбѣемъ, и не ѡставѣ ма оуспѣти люте въ смертъ,
вещедрыи, да вопію ти теплѣ: милости подателю, гдѣ
слава тебѣ.

Слава, тѣмъ же.

И нынѣ